

Martin Maassen,
RECRO-regonanager

Vlees noch vis

“Maandag verkoop ik grove worst, dinsdag speklappen en woensdag is het gehaktdag.” Hij zei het met een bepaalde twinkeling in de ogen. De topondernemer die ooit van het slagersvak overstapte naar de verblijfsrecreatie was er van overtuigd. Kiezen is verliezen. De ‘kleurtjes van RECRO’ zouden hem niet verder brengen. Daar sta je dan, als (vegetarische) zendeling van de Leisure Leefstijlen. Je begint over het Gastenboek als hulpmiddel en voor je het weet word je met lappen vlees om de oren gemept. Een soortgelijke ervaring had ik in de zomer bij een bezoek aan een vijfsterrenbedrijf op de Veluwe. De enthousiaste, altijd jong gebleven eigenaren vertelden mij dat ze nog steeds kozen voor gezinnen met kinderen. “In het voor- en naseizoen hebben we vooral de grijze golf.” Met het kleurenpijs-tool op de borst zouden de ondernemers kiezen voor geel en lime, hoewel de laatste doelgroep een te hoog ‘Henk & Ingrid gehalte’ had. Ik pakte de menukaart met Duvelomslag in mijn handen en begon over de kleur van dit heerlijke, Belgische speciaal-bier. Exclusief, duur en toch wel heel ‘blauw’. Een week later kwam er een foto op de App binnen, waarop een vader met jonge kinderen te zien was. Hij zat onderuit met een Duvel in de hand, de kinderen klauterden op de klimrekken. “Welke kleur is dit dan?”

Ik ging mij verdiepen in de slagersbranche. Wat ik ervoer was een enorme kaalslag. Honderden slagerijen moesten de afgelopen decennia hun deuren sluiten. De overlevers waren vooral te vinden in de zaken die hadden gekozen voor lokale producten, voor meer duurzaamheid (bio) en voor een verdieping van het assortiment. Gericht keuzes bleken handel op te leveren. De keuze voor duidelijke doelgroepen en een duidelijk, ambachtelijk assortiment zorgden voor drukte in de winkel. Slagerijen die ‘alles aanbieden’ zijn ingehaald en verpletterd door de supermarkten. Ook in de recreatie hebben de ‘alle doelgroepen bedrijven’ het moeilijk. Velen zuchten onder de hevige concurrentie van een soortgelijk, maar vaak goedkoper verblijf in het buitenland.

Uiteindelijk is een keuze ‘voor iedereen’ geen keuze. Wat dan overblijft is vlees noch vis.